

Od: [REDACTED]
Wysłano: piątek, 22 maja 2026 09:30
Do: ugburzenin@home.pl
Temat: Wniosek dot. wnioskowania o informację

Wniosek o udostępnienie informacji

Na podstawie art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 10 ust. 1 Ustawy o dostępie do informacji publicznej [REDACTED] wnosi o udostępnienie następujących informacji:

1. Liczba **pisemnych wniosków** o udostępnienie informacji publicznej, które organ otrzymał w 2025 r.
2. Liczba wniosków, które w 2025 r. organ wykonał **w całości**. Przez wykonanie wniosku w całości należy rozumieć wyłącznie udostępnienie pełnej informacji. Udostępnienie pełnej informacji po przedłużeniu terminu na jej udostępnienie należy potraktować jako wykonanie wniosku w całości.
3. Liczba wniosków, w sprawie których w 2025 r. organ wydał decyzję administracyjną (decyzje administracyjne) **o odmowie udostępnienia informacji publicznej**. Nawet jeśli organ wydał więcej niż jedną decyzję administracyjną w odniesieniu do danego wniosku, należy to potraktować jako jedną sprawę (wniosek).
4. Jakie były najczęściej występujące przyczyny nieudostępnienia przez organ informacji publicznej w 2025 r.? Prosimy o wymienienie w treści wiadomości **maksymalnie trzech** z poniższych punktów:
 - a) wnioskowana informacja nie stanowiła informacji publicznej,
 - b) wnioskodawca miał zagwarantowany dostęp do informacji w innym trybie,
 - c) informacja nie istniała albo organ jej nie posiadał,
 - d) wnioskodawca nie ujawnił swoich podstawowych danych osobowych (imię, nazwisko),
 - e) wnioskodawca nadużywał dostępu do informacji publicznej,
 - f) wniosek dotyczył informacji przetworzonej,
 - g) informacja podlegała ochronie prywatności osoby fizycznej,
 - h) informacja podlegała ochronie ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy,
 - i) inne.
5. Liczba wniosków, w sprawie których w 2025 r. wnioskodawca skierował **skargę (skargi) na bezczynność** do sądu administracyjnego. Chodzi o liczbę spraw, w których organ otrzymał skargę na bezczynność i przekazał ją do sądu, począwszy od 1 stycznia 2025 r. Należy przyjąć, że nie chodzi o postępowania przed sądem, które rozpoczęły się przed 1 stycznia 2025 r., ale są wciąż w toku.
6. Liczba wniosków, w sprawie których w 2025 r. wnioskodawca skierował **skargę do sądu administracyjnego lub odwołanie w oparciu o KPA na decyzję (decyzje)**. Chodzi o liczbę spraw, w których organ otrzymał skargę i odwołanie na decyzję i przekazał ją do sądu lub organu wyższego stopnia, począwszy od 1 stycznia 2025 r. Należy przyjąć, że nie chodzi o postępowania, które rozpoczęły się przed 1 stycznia 2025 r., ale są wciąż w toku.

7. Liczba wniosków, w sprawie których w 2025 r. organ **naliczył opłatę** za udostępnienie informacji publicznej.
8. Czy organ publikuje **rejestr wniosków** o udostępnienie informacji publicznej w Biuletynie Informacji Publicznej? Prosimy o udzielenie odpowiedzi **tak/nie**.
9. Czy w organie jest zatrudniona **osoba odpowiedzialna** za przygotowywanie odpowiedzi na wnioski o udostępnienie informacji publicznej? Chodzi o wydzielone stanowisko pracownicze, którego zakres obowiązków dotyczy udzielania informacji publicznej.

Wnioskowane informacje z zachowaniem numeracji pytań prosimy przesać na adres:

Uzasadnienie

W standardach międzynarodowych dużo uwagi poświęca się przyjmowaniu rozwiązań krajowych pozwalających dokonywać regularnych przeglądów prawa dostępu do informacji. W raporcie OECD za wyzwanie państw uznano brak silnych mechanizmów monitorowania i oceny wdrażanych przepisów, w tym gromadzenia danych i statystyk na temat liczby wniosków wpływających do instytucji publicznych, informacji czego dotyczyły wnioski, jaki był średni czas udzielenia odpowiedzi oraz jakie były powody odmowy udostępnienia informacji. Gromadzenie tych danych pomaga bowiem zidentyfikować występujące problemy i potrzeby informacyjne oraz przeprowadzić konieczne zmiany.

I chociaż ze statystyk UNESCO wynika, że wiele państw nie wprowadziło wciąż odpowiednich regulacji w powyższym zakresie albo nie realizowało ich odpowiednio, to mimo wszystko na świecie już teraz istnieją przykłady praw, w których zobowiązano poszczególne organy do raportowania na temat liczby wpływających wniosków wraz z informacją o sposobie ich załatwienia, do publikacji tych danych, czy do dokonywania przeglądu prawa dostępu do informacji przez instytucje nadzorujące to prawo na podstawie uzyskanych zbiorczych danych. Niektóre kraje wykorzystują też zebrane statystyki do poszerzania proaktywnego udostępniania informacji, przykładowo wprowadzając obowiązek publikacji informacji, o które wnioskowano co najmniej kilka razy.

W polskiej Ustawie o dostępie do informacji publicznej nie wprowadzono przepisów poświęconych gromadzeniu, publikowaniu i raportowaniu informacji na temat realizacji wniosków. Nie wyznaczono również organu, którego zadaniem byłoby przyglądanie się funkcjonowaniu tego prawa w praktyce. Brakuje więc przestrzeni do dyskusji o stanie prawa dostępu do informacji, która opierałaby się o rzeczywiste dane.

Stowarzyszenie sformułowało pytania z uwzględnieniem istniejących standardów międzynarodowych. Dotyczą one statystyk w sprawie otrzymanych w 2025 r. wniosków, w tym wniosków w pełni zrealizowanych, wniosków, w sprawie których wydano decyzję o odmowie udostępnienia informacji oraz wniosków, w sprawie których naliczono opłatę za udostępnienie informacji, a także pytania dotyczące wyboru najczęściej występujących przyczyn nieudostępniania informacji, publikowania rejestru wniosków o udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej, czy zatrudnienia osoby odpowiedzialnej za przygotowywanie odpowiedzi na wnioski.

Regulacje dotyczące gromadzenia i publikacji statystyk na temat wpływu wniosków można znaleźć m.in. w prawach ustanowionych w Czechach, Kanadzie, Islandii, Stanach Zjednoczonych, Chorwacji, Kenii. Listę krajów spełniających ten standard wraz z przepisem ustawy odnoszącym się do prowadzenia statystyk można znaleźć na stronie poświęconej rankingowi państw w zakresie przepisów o dostępie do informacji.

Ostatnie z wymienionych pytań jest również związane ze wskaźnikami międzynarodowymi i przykładami regulacji prawnych innych państw. Pożądaną praktyką jest bowiem wyznaczanie w podmiotach zobowiązanych urzędniczek i urzędników do spraw informacji, których rolą jest promowanie prawa dostępu do informacji, asystowanie wnioskodawcom przy formułowaniu pytań, dbanie o realizację wniosków, gromadzenie statystyk na temat wpływu spraw, czy planowanie publikacji informacji. Na osoby te nakłada się konkretne obowiązki i wyznacza konsekwencje ich niezrealizowania, ale również zabezpiecza się je przed karaniem za działanie w dobrej wierze. Stowarzyszenie chce więc sprawdzić w ilu instytucjach już teraz działają pracownice i pracownicy zajmujący się wyłącznie realizacją dostępu do informacji.

Wnioskowane informacje z zachowaniem numeracji pytań prosimy przesać na adres:

